

sat for højt, og de Herrer yderligere, at der ved en saadan Ejendom kan være særlige Grunde til, at Ejendommen staaar højere i Værdi. Enhver Landmand vil indrømme, at Mandens særlige Dygtighed kan gøre, at Ejendommen staaar i højere Værdi, end den under andre Forhold vilde gøre, og under saadanne Forhold synes jeg, det er rigtigt, at man tillader Finansministeren at nedsætte Afgiften med indtil 20 pCt. — for at sætte en Grænse for al mulig Vilkaarlighed. Jeg kunde ogsaa sige 25 pCt., det er i hvert Fald en Ting, som kan gøres til Genstand for Diskussion, og som man maaske kan blive enig om. Men jeg anser det i hvert Fald for rigtigt, at Finansministeren faar Lov at nedsætte en fast Ejendoms Værdi, naar den overtages i Arv, idet man maa huske, at der i Ejendomsskyldvurderingen er en hel Masse Momenter, som i og for sig er Ejendommens egentlige, naturlige Værdi uvedkommende.

Med Hensyn til uskiftet Bo maa jeg takke det ærede Flertal og den højtærede Finansminister for den Imødekommene, som her er vist, men jeg maa ganske vist tilstaa, at jeg ikke blot takker dem for det, men ogsaa roser dem for det, thi det er klogt. Havde de nemlig ikke vist Imødekommene her, vare de blevne nødt til at vise det til sidst, thi uden denne Imødekommene tror jeg nok at turde sige, at Landstinget havde været berettiget til at standse Loven.

Jeg har dernæst tilladt mig forsøgsvis at stille en Ændring, som jeg trækker tilbage og ikke forlanger Afstemning over. Det er en Ændring, som gaar ud paa, at ligesom man ved fast Ejendom kan lade Arveafgiften indestaa, saaledes kan man ogsaa lade den indestaa i en Forretning. Der er i alt Fald i københavnske Forretningkredse et vist Ønske i saa Henseende. I det Øjeblik, jeg arver en Forretning, kan det være meget svært for mig at udrede Arveafgiften paa een Gang, og jeg foreslaar derfor, at naar den opgjorte Status viser, at Arveafgiften vil kunne staa sikkert nok, kan den blive staaende. En Mand, der overtager en Forretning, vil meget ofte mangle saa mange rede Penge eller vil, ligesom naar han overtager en Ejendom, generes af at skulle betale en stor Arveafgift. Hvis f. Eks. en Nevø overtager en Forretning, hvad man ofte ser, og det er en stor Formue, vil han som oftest være meget daarligt stillet, naar han paa en Gang skal betale flere Aars Indtægt; det kan han i Regelen ikke gøre.

Jeg stiller derfor dette Forslag som en Demonstration, som en Paapegen af, at her ligger et Problem, som jeg maaske ikke har kunnet løse godt nok, men som bør løses, og jeg vil bede den højtærede Finansminister, eventuelt Landstinget, om at tage dette under Overvejelse.

Endelig har jeg tilladt mig at slutte mig til en Række Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), nemlig alle hans Ændringer af processuel, formel Natur, som, saa vidt jeg kan se, i det store og hele ere Forbedringer. Med Hensyn til den juridiske Form har jeg derimod hverken villet binde mig selv eller mine Partifæller, idet vi i saa Henseende ere overbeviste om, at vore udmærkede Jurister i Landstinget paa dette Punkt ville kunne se langt bedre og klarere end Højre her nede i Folketinget.

Endelig er der en Ændring, jeg ikke har stillet, fordi det er sagt, at den ikke hørte under denne Lov, og denne Ændring, som jeg ikke har stillet, udspringer af den Betragtning, at det kan være meget rigtigt, at vi ønske en Arveskat og en progressiv Arveskat, og det kan ogsaa være rigtigt, at der fra anden Side protesteres derimod. Men jeg erindrer, at ved et Møde i Nationaløkonomisk Forening udtalte den højtærede Finansministers Generaldirektør de ret vigtige Ord: Ja, om Staten tager lidt mere — den kan snart ikke tage mere, end en god Eksekutor tager ud af et Bo, han har under Behandling. Jeg vil tilstaa, at dette synes mig meget rigtigt, og i det Øjeblik vi lægge en større Byrde paa Arv, have vi ogsaa den Forpligtelse paa anden Maade at begrænse den Maade, paa hvilken Eksekutorer kunne mishandle et Bo, og jeg tror, at dette kan gøres dels gennem Skifteretten, dels ved at sætte ganske faste Regler for, hvad en Eksekutor maa tage i alle de Boer, som sortere under Skifteretten, og hvis Sagfører f. Eks. er Hr. Overretssagfører Damkier. Paa dette Punkt opfordrer jeg den højtærede Ministers juridiske Kollega, den højtærede Justitsminister, til at fremsætte et Lovforslag, der sætter visse Grænser for, hvorledes et Bo kan mishandles af Eksekutorerne, og som muliggør, at Boer kunne blive afsluttede hurtigere, end det nu er Tilfældet. Jeg vil tilstaa, at det at være Arving er gennemgaaende ikke nogen fornøjelig Ting; selv om der maaske er nogen økonomisk Fordel forbundet med at være det, er der uendelig mange Ærgrelser derved, netop fordi Lovgivnin-